

Centenarul CCP-BDAR sărbătorit în cadrul CRP București

În data de 3 decembrie 2022, Comunitatea Regională Penticostală București a organizat un eveniment aniversar cu prilejul celebrării a o sută de ani de la deschiderea primei biserici penticostale în România, în data de 10 septembrie 1922, la Păuliș, județul Arad.

La adunarea de sărbătoare, care a avut loc la Palatul Parlamentului, în Sala C.A. Rosetti și la care au participat aproape 600 de persoane, au fost invitați pastorii Ioan Filip, președintele Cultului Creștin Penticostal, Liviu Axinte, vicepreședinte CCP-BDAR, reprezentanți ai unor culte religioase, demnitari de stat, frați slujitori din țară și personalități din administrația locală.

Evenimentul a fost deschis și condus de pastorul Constantin (Costel) Grămadă, președintele CRP București.

După cuvântul de „Bun venit!” și rugăciunea Tatăl nostru, rostită de pastorul Ștefan Ivan, vicepreședintele C.R.P.B., pastorul Costel Grămadă i-a prezentat pe invitați: pastor Ioan (Nelu) Filip, președintele Cultului Creștin Penticostal din România, pastor Liviu Axinte, vicepreședintele Cultului Creștin Penticostal din România, senatorul Titus Corlățean și deputații Robert Sighiartău și Mircea Roșca, din PARlamentul României, domnul Dumitru Mihălescu, ambasador onorific al Coreei de Sud, pastorii Virgil Achihai, vicepreședintele AER (Alianța Evanghelică din România), Dan Mitrea, secretarul general al Bisericii Creștine după Evanghelie, Sorin Bădrăgan, președintele Bisericilor Baptiste din București, Alexa Sorin, președintele Bisericilor Române din Ucraina, Regiunea Cernăuți, pastor Syrbu Toader, responsabil cu misiunea și evanghelizarea în Regiunea

Cernăuți, Florin Mitric, Biserica Maranata, Rădăuți, membru în Comitetul CRP Suceava, misionarul Hong Hi Chung, din Coreea de Sud, domnii Vasile Iliuț, primar în Vicovu de Sus și Emil Picu, primar în localitatea Pietroșani, județul Teleorman, doamna Anita Stine din SUA și grupul „Betleem” din Bivolărie, Suceava, condus de fratele Aurel Bobu.

La această adunare de sărbătoare au slujit corul reunit și orchestra din mai multe biserici din București (foto jos), grupul „Betleem” din Bivolărie, Suceava și grupul „Rugul Aprins” din București.

Mesaje de salut, apreciere și încurajare, au fost rostite de pastorii Virgil Achihai, Sorin Bădrăgan și Dan Mitrea. Parlamentarii Titus Corlățean, Robert Sighiartău și Mircea Roșca au adresat câte un mesaj referitor la Centenar.

Pastorul Ioan Bochian a prezentat un istoric al mișcării penticostale din zona de sud a României, în special București, în care, printre altele, afirma: „...Un centenar penticostal la București înseamnă o sută de ani de credință și experiență creștină care dovedesc faptul că făgăduința Tatălui primită de primii creștini în odaia de sus din Ierusalim, cu privire la plinătatea Duhului Sfânt, a ajuns până în România. De asemenea, acest centenar la București dovedește că suntem aici ca urmași ai pionierilor penticostali de la Păuliș, Arad, din 1922...”

Președintele C.R.P.B., pastorul Costel Grămadă a avut un cuvânt scurt cu privire la dezvoltarea mișcării penticostale în România, din care spicuim: „Flacăra credinței creștine, care a fost aprinsă în ziua Cincizecimii prin pogorârea Duhului Sfânt în Ierusalim, peste cei 120, a continuat de-a lungul veacurilor. Au fost mulți

„Până aici Domnul ne-a ajutat.” (1Sam.7:12)

„Construim viitorul pe umerii înaintașilor noștri!”

care au încercat să o stingă. Împăratul roman Nero a crezut că va stârpi orice sămânță de creștin și va putea să stingă această flăcără. Însă, după cum spunea scriitorul creștin african Tertulian, „sângele martirilor, sămânța creștinilor”, creștinii s-au înmulțit, iar flacăra credinței nu a putut fi stinsă niciodată. Poate ne gândim la perioadele mai întunecate din istorie și spunem că biserica a trecut prin perioade dificile. Așa este! Dar flacăra credinței nu și-a pierdut din strălucire și din putere, niciodată. Astfel, a ajuns și în România în mai multe zone, iar în mod oficial a fost deschisă prima biserică penticostală, pe 10 septembrie 1922. De atunci și până astăzi această flăcără a ars cu putere de-a lungul celor o sută de ani. A ajuns până la noi și ne-a aprins și pe noi... Avem o istorie pe care Duhul lui Dumnezeu a scris-o prin înaintașii noștri!

Astăzi suntem aici să îi cinstim pe eroii credinței penticostale din România. Potrivit îndemnului Apostolului Pavel „Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu; uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viață, și urmați-le credința!” (Evr.13,7), Biserica Penticostală din România, la o sută de ani de istorie, îi comemorează cu smerenie și cu evlavie deosebită pe oamenii care au mărturisit credința penticostală, în pofida prigonirilor de tot felul, persecuțiilor și anilor grei de temniță. Prin credința,

devotamentul și dârzenia lor au definit și marcat profetic viața Bisericii Penticostale din România”.

În mesajul său, după cuvintele de apreciere pentru organizarea centenarului și după câteva gânduri din Psalmul 42:1-5, pastorul Liviu Axinte, vicepreședintele Cultului, a îndemnat credincioșii penticostali de azi să scrie istorie, la fel cum au făcut-o înaintașii noștri în cei o sută de ani, afirmând că „Istoria Bisericii Penticostale poate fi scrisă doar cu ajutorul Duhului Sfânt, fiind dăruieți sută la sută lui Dumnezeu, fiind modele pentru urmașii noștri printr-un caracter frumos și o trăire evlavioasă”.

Președintele Cultului, pastorul Nelu Filip, a avut două luări de cuvânt. În prima parte a evenimentului a prezentat un mesaj în care s-a referit la istoria celor o sută de ani de penticostalism în România. Din primul mesaj prezentăm câteva fragmente: „Îngăduiți-mi întâi și întâi să îmi îndrept privirea și gândul în sus și să zic Slăvit să fie Domnul. Fac lucrul acesta pentru că, dacă sărbătoarea de astăzi are loc aici, în clădirea Parlamentului României este numai pentru că Dumnezeu a depus o mărturie cu privire la o lucrare care a început firav în urmă o sută de ani. A început timid dar a crescut precum în pilda rostită de Mântuitorul cu grăuntele de muștar. A crescut atât de mare încât, iată că bisericile penticostale au împânzit țara aceasta, au împânzit Europa și au ajuns până de parte pe alte continente.

Faptul că frații noștri din CRP București au hotărât să marcheze acest moment este absolut lăudabil. Și vreau să mulțumesc fratelui președinte Costel Grămadă și tuturor celor din conducerea Comunității, pentru că ați ales să marcați acest moment și aici la București... Secretul acestei mișcări penticostale este un Nume pe care îmi este drag să îl rostesc în fața dvs., este Domnul Isus! De aceea cred cu tărie că în miezul mișcării penticostale nu este altul decât El... El a născut-o, El a purtat-o și El o va duce până la capăt...

În calitate de credincioși penticostali suntem bucuroși astăzi de **ceea ce a făcut Domnul!** Dar, ca oameni ai credinței, suntem bucuroși de **ceea ce va face Domnul! Cine este cu Domnul are viitor!** Cultul Penticostal se bucură să știe că îl are pe Domnul!”

În a doua parte a întâlnirii, pastorul Nelu Filip a rostit un mesaj biblic în care s-a referit la generațiile de penticostali, și prin care a îndemnat audiența să dozească cu ardoare experiențele supranaturale pe care le-au avut primii creștini, menționând că Duhul Sfânt, care este Același, lucrează și astăzi la fel cum a lucrat cu prima generație de creștini.

Folosindu-se de exemplul profeților Ilie și Elisei (2 Împ.2:1-14), fratele Nelu Filip aa declarat că *mantaua*, ca simbol al Duhului Sfânt, se mai dă și astăzi.

În continuare, prezentăm câteva fragmente din mesaj:

„Dacă ne uităm înapoi spre cei 100 de ani și la înmulțirea aceasta uimitoare a bisericii penticostale trebuie să recunoaștem că Cel ce a făcut lucrarea este Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Și iată-ne acum, pășim în al doilea secol al existenței noastre ca biserică penticostală. Suntem penticostali și, iată că în națiunea română bisericile penticostale au deja o vârstă venerabilă, 100 de ani de la prima biserică penticostală. Și între noi sunt penticostali de mai multe generații. Îngăduiți-mi să vă chem, astăzi – în secolul al doilea al existenței noastre – să ne hotărâm să fim toți penticostali de generația întâi. Știți cum este cu generațiile astea? Penticostalii de generația întâi au văzut ei înșiși și au trăit ei înșiși momente speciale, au trăit minunile lui Dumnezeu. Și vreau să vă aduc aminte că viața de credință este o viață a minunilor lui Dumnezeu.

Știți ce a ținut biserica penticostală? Lucrarea supranaturală a Duhului Sfânt!

Dragii mei, dacă mișcarea penticostală a obținut creșterea aceasta de care ne bucurăm este pentru că Dumnezeu și-a însoțit Cuvântul cu semne și minuni. Pășind în secolul doi al existenței noastre, haideți să nu ne mulțumim cu ce am auzit de la cutare. Minunile lui Dumnezeu sunt pentru astăzi și pentru acum!

Să fim oameni care trăim viața supranaturală cu Dumnezeu, pentru că asta este viața de credință, o viață supranaturală. Să trăim la prima mână minunile lui Dumnezeu! Am să vă dau un exemplu din Biblie. Toți știm despre prorocul Ilie, nu-i așa? L-a folosit Dumnezeu cu mână tare și cu braț puternic. La un moment dat, Ilie a luat pe lângă el un ucenic, pe Elisei. Dacă îmi îngăduiți să zic, Ilie era un pen-

ticostal de generația întâi, care trăia la prima mână minunile Domnului, iar Elisei, unul de generația a doua, care trăia din ceea ce auzea, din ceea ce vedea la alții, dar nu trăia pe propria lui piele. Și știți ce s-a întâmplat? Elisei a înțeles că el nu trebuie să se mulțumească cu puțin!

Penticostali din secolul 21, n-avem dreptul să ne mulțumim cu puțin, când avem un Dumnezeu așa de mare. N-avem dreptul să ne mulțumim doar cu ce am auzit, doar cu ce s-a întâmplat altă dată, ci, pentru că avem un Dumnezeu mare, trebuie să stăm înaintea Domnului și să zicem: „Doamne vrem să trăim la prima mână minunile Tale. Știți ce a făcut Elisei? Ilie se pregătea să fie luat la cer și, la un moment dat, îi spune lui Elisei: „*auzi, rămâi aici, căci Domnul mă trimite la Betel*”. Și zice Elisei: „*viu este Domnul și viu este sufletul tău că nu, nu pot să te las*”. Eu stăruiesc să rămân aici lângă tine, vreau să rămân lângă tine... A văzut Ilie că are un om hotărât lângă el, și a zis, la un moment dat: „*știți ceva, rămâi aici, căci Domnul mă trimite la Iordan*”. Nu, nu mă las, ci vreau să rămân lângă omul care are puterea lui Dumnezeu în el. Și știți ce s-a întâmplat. Au trecut Iordanul, iarăși o minune, când Ilie și-a luat mantaua a lovit apele, Iordanul s-a despărțit, și au trecut pe uscat și atunci a stat Ilie lângă Elisei și a zis: „*văd că ai fost stăruitor până aici, spune care este lucrul pe care îl dorești cel mai mult. Cel mai mult, ce îți dorești?*” ... Știți ce a vrut Elisei? Vreau să vină peste mine o îndoită putere, același Duh, dar cu putere și mai mare! Și fiți atenți ce zice Ilie: „*Nu ceri un lucru mic, ceri un lucru mare. Greu*”. Cери un lucru mare, pentru că nu-i lucru mic să se coboare Dumnezeu peste tine, nu-i lucru mic să se coboare Dumnezeu Duhul, Acela care se plimba altă dată pe deasupra apelor, nu e lucru mic să se coboare peste tine. Dar i-a zis așa: „*greu lucru*”

(continuare în pag. 8)

(urmare din pag. 21)

ceri, dar dacă vei fi tot așa de stăruitor și vei vedea când voi fi luat, atunci așa va fi, dacă nu, nu va fi așa". Și știți ce s-a întâmplat. Dintr-o dată, Ilie a fost răpit și Elisei stătea și striga „Părinte, părinte, carele, călărimea lui Israel”. Stătea cu mâinile goale și se uita în sus, așteptând. Nu s-a întâmplat nimic până aici, dar uitându-se în sus, dintr-o dată vede un punct, din ce în ce mai mare punctul acela. Ceva se coboară de acolo de sus. Ceva se face tot mai mare, oh, este mantaua, mantaua lui Ilie. Și a căzut mantaua lângă Elisei. S-a aplecat și a luat mantaua. Știți ce zice Scriptura? S-a gândit repede la ce a făcut Ilie, a făcut-o sul și s-a dus în fața Iordanului și a rostit o întrebare care are reverberații în istorie și bine ar fi să o audă toți penticostalii! Cu mantaua aceea în mână, făcută sul, a strigat o dată: „Unde este, acum, Dumnezeuul lui Ilie?” Acum! Frați penticostali, Dumnezeuul apostolului Petru, care a predicat, unde este acum? El este tot pe scaunul Lui de domnie! Și el poate să facă o trezire spirituală ca și cea din ziua de Rusalii. Unde este acum Dumnezeuul lui Ilie? Când a pus întrebarea aceasta, el a acționat prin credință și a lovit apele Iordanului. Și s-a întâmplat exact ce s-a întâmplat în lucrarea lui Ilie, și după aceea îndoită i-a fost puterea lui Elisei.

Dragii mei frați penticostali, acum când pășim în secolul al doilea al existenței noastre ca mișcare creștină, haideți să ne punem întrebarea, la centenar, la sărbătoare, să zicem unde este acum Dumnezeuul părinților noștri? El poate să facă aceleași lucrări mari și mărețe astăzi. Dar pentru aceasta e important să ne dorim să trecem din generația a doua, a treia de penticostali, spre generația întâi. Urmând exemplul lui Elisei. Și ce a vrut Elisei? A vrut mantaua. În Scriptură mantaua este unul din simbolurile Duhului Sfânt. Nu mi-am propus să vă țin o predică, dar mi-am propus să vă determin pe fiecare dintre dvs. să doriți ceea ce încă se dă. Am bucuria să vă spun: încă se dă Duh Sfânt. Și mi-aș dori din tot sufletul ca penticostalii din secolul 21 să caute Duhul Sfânt cu aceeași ardoare cu care a căutat Elisei să capete ungerea aceea. De asta avem nevoie, de plinătatea Duhului Sfânt. Și ascultați-mă bine. Se dă mantaua! Am o veste bună și îmi place să o strig de aici din Parlamentul României, să strig: Încă se dă mantaua pentru cei ce o doresc. Dar pentru acesta ce trebuie? Dragii mei, de vrem cu adevărat Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, trebuie să îl dorim, să-l căutăm stăruitor, să-l așteptăm și să zicem „Nu mă

mișc de aici, Doamne până când tu nu faci umplerea ființei mele cu Duhul Tău cel Sfânt. Vestea bună pe care o am și pe care pot să o spun cu încredințare deplină, ridic mâna ca mărturie, că vă vorbesc în numele Domnului, în vremea de acum Dumnezeu are resurse de binecuvântare a penticostalilor.

Dumnezeu are Duhul Sfânt gata să fie dat celor ce i-L cer. De aceea vă îndemn în numele Domnului Isus Hristos, căutați și veți găsi, bateți și vi se va deschide. Domnul să vă binecuvânteze!”

În final, fratele Nelu Filip, președintele Cultului, a mulțumit pastorului Costel Grămadă pentru că i-a dat ocazia să fie împreună cu credincioșii din această parte a țării la centenar și le-a dorit participanților ca acest centenar să nu rămână doar o sărbătoare, ci o hotărâre în dreptul fiecăruia de a umbla pe pământ ca oameni plini de Duhul Sfânt.

Adunarea de sărbătoare s-a încheiat cu un colaj de cântări interpretate de corul reunit cu orchestra și de grupul Betleem. Rugăciunea de încheiere a fost rotită de secretarul C.R.P.B., pastor Nicușor Oros.

Președintele C.R.P.B. a mulțumit participanților, invitaților, celor care au slujit prin cuvânt și cântare, dar și echipei de voluntari care au asigurat buna organizare și desfășurare a evenimentului.

Pastor COSTEL GRĂMADĂ,
președintele CRP București

**„Nu nouă,
Doamne,
nu nouă, ci
Numelui Tău
dă slavă pentru
bunătatea Ta,
pentru credin-
cioșia Ta!”**

(Psalmul 115:1)